

DOM

██████████ er født ██████████ og bor i ██████████. Han er gift, har to voksne barn, er pensjonist og mottar ca. kr. 18.000,- per måned i alderspensjon. Ingen formue.

Ved tiltalebeslutning utferdiget av Agder politidistrikt den 20. juli 2018 er han satt under tiltale ved Aust-Agder tingrett for overtredelse av:

Vegtrafikkloven § 31 første ledd, jf. § 3

for å ha overtrådt bestemmelsen om at enhver skal ferdes hensynsfullt og være aktpågivende og varsom så det ikke kan oppstå fare eller voldes skade og slik at annen trafikk ikke unødig blir hindret eller forstyrret

Grunnlag:

Onsdag 18. oktober 2017 ca. kl. 09.50 ved Rykeneveien 109 i Arendal var han fører av Mercedes- Benz E200 personbil med kjennemerke ██████████. Han var ikke tilstrekkelig hensynsfull, aktpågivende og varsom idet han i lavt sollys ikke var oppmerksom, eller for sent ble oppmerksom, på ██████████ som krysset veien til fots fra høyre i eller ved et fotgjengerfelt, hvilket førte til at han kjørte på henne. ██████████ ble påført betydelige personskader i sammenstøtet.

Hovedforhandling ble avholdt den 24. september 2018 i Aust-Agder tingrett. Tiltalte møtte og erkjente seg ikke skyldig etter tiltalebeslutningen. Retten mottok forklaring fra 8 vitner, og det ble foretatt slik dokumentasjon som framgår av rettsboken.

Aktor la ned påstand om at tiltalte dømmes i samsvar med tiltalebeslutningen til betinget fengsel i 24 dager, samt en bot på 10.000 kroner, subsidiært fengsel i 20 dager. Det ble videre nedlagt påstand om tap av førerrett i 1 år, men ikke nedlagt påstand om sakskostnader. Bistandsadvokaten nedla påstand om at tiltalte dømmes til å betale fornærmede oppreisningserstatning fastsatt etter rettens skjønn, begrenset oppad til kr. 80.000,-. Forsvarer la ned påstand om at tiltalte frifinnes, subsidiært at han anses på mildeste måte.

Retten vurdering

1. Skyldspørsmålet

Retten finner følgende faktum bevist ut over enhver rimelig tvil

På bakgrunn av den samlede bevisførsel legger retten til grunn som ubestridt at tiltalte kjørte på ██████████ (heretter fornærmede) til tid og på sted som nærmere beskrevet i tiltalen, og at fornærmede ble påført betydelige skader som følge av trafikkulykken.

Det er på det rene at fornærmede tilbragte nærmere 3 måneder på sykehus etter ulykken, og at hun fortsatt er plaget med smerter i det venstre benet nesten 1 år etter ulykken. Det er videre ubestridt at Statens vegvesen ikke fant noen tekniske feil med bilen, og at ulykken dermed ikke kan relateres til feil med selve kjøretøyet.

Vedrørende det konkrete hendelsesforløpet husker fornærmede ingen ting fra selve ulykken, men hun er helt sikker på at hun krysset gangfeltet i Rykeneveien og at hun dermed ble påkjørt av tiltalte i gangfeltet. Fornærmede presiserte i denne forbindelse at hun alltid krysser det samme gangfeltet når hun skal handle på Kiwi, og at hun aldri krysser gaten utenfor gangfeltet.

Tiltalte har imidlertid under sin rettslige forklaring vært helt sikker på at fornærmede ikke gikk i gangfeltet, og har i denne forbindelse presisert at han er godt kjent i området og med det aktuelle gangfeltet som drosjesjåfør. Ifølge tiltalte var det en sjenerende lav sol den aktuelle dagen som medførte at han kjørte ekstra sakte, rundt 25 til 30 km/t, inn mot gangfeltet, og han så ingen personer i gangfeltet. Tiltalte kjørte med solskjermen i bilen nede gjennom gangfeltet, og oppdaget plutselig en skygge foran bilen før han hørte et smell i panseret. Tiltalte stanset bilen umiddelbart, og oppdaget da at han hadde kjørt på en eldre dame som lå i veibanen. Ifølge tiltalte må fornærmede hadde kommet brått ut i veibanen, kombinert med en skarp blinding fra den lave solen, hvilket medførte at han ikke så fornærmede før det var for sent. Tiltalte har på denne bakgrunn ikke erkjent straffeskyld i henhold til tiltalen, idet han hevder at han ikke opptrådte uaktsomt den aktuelle dagen og at ulykken var et hendelig uhell som kunne rammet hvilken som helst aktsom bilist.

Retten legger tiltaltes forklaring om den plutselige blindingen av solen til grunn, idet denne forklaringen støttes av politipatruljen som først kom til stedet, illustrasjonsmappen fra åstedet og forklaringen til kriminaltekniker Silje Tofte ved Agder politidistrikt. Ifølge Tofte kan den svært skarpe og lave solen den aktuelle dagen ha hatt en ekstra blendende effekt for tiltalte på grunn av vegetasjonen og skyggeeffekten fra trærne i området.

På bakgrunn av at all rimelig tvil skal komme tiltalte til gode, kan retten heller ikke se bort ifra tiltaltes forklaring om at fornærmede kom relativt raskt ut i veibanen og at hun krysset gaten utenfor gangfeltet. Retten viser i denne forbindelse til at det ikke foreligger tekniske bevis som underbygger at fornærmede gikk i gangfeltet, og at det tvert imot foreligger flere vitneobservasjoner som underbygger at fornærmede krysset veibanen utenfor gangfeltet. Retten viser i denne forbindelse særlig til vitneprøvet fra en beboer i området, ████████, som hevdet at hun så mot gangfeltet rett før ulykken inntraff, og at fornærmede ikke gikk i gangfeltet. Slik retten ser det kan fornærmede den aktuelle dagen ha gått forbi gangfeltet på gang- og sykkelstien, og deretter tatt sjansen på å krysse veien utenfor gangfeltet istedenfor å gå tilbake på gang- og sykkelstien for å benytte gangfeltet slik hun vanligvis gjør.

Etter rettens oppfatning foreligger det heller ikke holdepunkter for at tiltalte holdt høy hastighet den aktuelle dagen; men tvert imot en hastighet som lå langt under lovlig skiltet hastighet på 50 km/t. og mangelen på bremsespor på åstedet underbygger ifølge kriminaltekniker Tofte at tiltalte holdt svært lav hastighet under påkjørselen. Ettersom den plutselige blendingen av solen, synet av fornærmede som en skygge og påkjørselen skjedde mer eller mindre i samme øyeblikk, legger retten til grunn at tiltalte holdt en svært lav hastighet da han kjørte forbi fotgjengerovergangen og kjørte på fornærmede kort tid etter.

Den som kjører på fotgjenger i en fotgjengerovergang eller i umiddelbar nærhet til en fotgjengerovergang vil lett ha opptrådt uaktsomt slik at vegtrafikkloven § 3 får anvendelse. I slike situasjoner må enhver bilist utvise særlig aktsomhet og forsiktighet. Det må likevel kreves uaktsomhet. Et rent uhell uten at bilføreren overhodet er å bebreide er ikke straffbart, og straffeansvaret er ikke objektivt, jf uttalelsene i RG-2009-458 som har mange likhetspunkter med nærværende sak og son endte med frifinnelse.

Retten finner etter en samlet bevisvurdering at tiltalte var uten mulighet til å hindre uhellet. Tiltalte hadde tilpasset hastigheten etter forholdene før situasjonen oppstod, og da han brått ble utsatt for en total sollysblending, reagerte han adekvat, men hadde ingen mulighet til å stanse eller på annen måte hindre sammenstøtet. Slik retten ser det rakk ikke tiltalte å stanse ettersom sammenstøtet skjedde mer eller mindre i samme øyeblikk som blendingen inntraff. Tiltalte kan heller ikke bebreides for at han ikke så fornærmede før han ble blendet, idet retten ikke kan se bort ifra at fornærmede krysset veibanen utenfor gangfeltet og at hun kom relativt raskt ut i veibanen.

Saksforholdet i denne saken ligger dermed annerledes an enn hva som var tilfelle i Rt-2008-1332, der det var tale om flere sekunders uoppmerksomhet, og i Rt-1982-78 hvor det kun var tale om redusert sikt og en atskillig høyere hastighet enn i denne saken.

Tiltalte blir etter dette å frifinne for tiltalen.

2. Oppreisning

Bistandsadvokaten har, på vegne av fornærmede, nedlagt påstand om oppreisning fastsatt etter rettens skjønn, begrenset oppad til kr. 80.000,-, jf skl. § 3-5 første ledd a). Med det resultat som retten har kommet til under punkt 1, er det heller ikke grunnlag for å idømme oppreisning i denne saken. Siden det er andre beviskrav for å konstatere at det er grunnlag for erstatning enn straff, jf blant annet uttalelsene i Rt-2005-1322, presiserer retten at den heller ikke finner at det foreligger tilstrekkelig sannsynlighetsovervekt for at tiltalte har opptrådt grovt uaktsomt i nærværende sak.

Dommen er enstemmig.